

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af bøgeskov og anden løvskov
[Af Dræbye (RV) m.fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 61. Fremsat 23/3 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg er meget sikker på, at der i denne sal – jeg havde nær sagt: hos alle borgere i landet – vil være stor sympati for at støtte og sikre bøgeskovens fortsatte beståen. Det samlede bøgeskovaerial er i tilbagegang og har været det længe. Det er dog således, at der er tale om en meget langsom bevægelse, så bøgeskoven forsvinder ikke i vor eller i næste generation. Det er de økonomiske kræfter, der trækker i retning af mere nåleskov på bekostning af bøgeskoven, for det at dyrke skov er jo som et jordbrug: landmanden vælger de afgrøder, der yder mest, og forstmanden vælger på tilsvarende vis de produkter, som giver det største afkast. Vi kan sige, at det gælder for de private skove, men det gælder ikke for statens skove, for dér er der ikke tale om en tilbagegang for bøgen, tværtimod er der en lille fremgang. Det søger vi på trods af økonomien at stabilisere og styrke ved at være tilbageholdende med hugst og ved at forøge beplantningen med bøg. Det er altså i de private skove, bøgen går tilbage. Og hvis staten skal være med til at sikre bøgeskoven her, uden at skovejerne og skovbrugerne tvinges dertil, så kan det kun ske ved at betale skovejerne det merbeløb, det

koster at frembringe og dyrke bøgeskov i stedet for nåleskov. Det vigtigste er, at vi danner os et sikkert skøn over udgifterne i forbindelse med en eventuel statslig støtteordning på dette område.

Jeg vil godt understrege her fra tingets talerstol, at det kun er bøgen, der er i farezonen. Jeg tror, vi kan være rolige for alle andre løvtræers placering og udstrækning i skovene. Den er sikret for en meget, meget lang fremtid. Selv om bøgeskoven er en dejlig skov, så er den jo først og fremmest en del af vores landskab og natur, således som vi har været vant til at se den herhjemme, og jeg finder altså også, det er vigtigt, at vi oprettholder denne del af naturen. Det er baggrunden for, at vi i miljøministeriet, bl.a. på foranledning af en henvendelse fra Danmarks Naturfredningsforening og fra Dansk Skovforening, har bedt skovstyrelsen om i samarbejde med landbrugsministeriet og fredningsstyrelsen at udarbejde en nærmere redegørelse for de problemer, jeg lige har omtalt. Når den redegørelse foreligger, så finder jeg, at der skulle være mulighed for – håber jeg da – at regeringen kan tage stilling til, om der er behov for konkrete initiativer på dette område.

Det foreliggende beslutningsforslag vil foregribe denne beslutning, og jeg kan derfor ikke gå ind for forslaget.

Lerke (S):

Som enhver ved, planter man ikke et løvtræ for sig selv, men for den næste generation. Det betyder, at man må tænke på lang sigt, hvis man fortsat ønsker, at bøgen skal indgå i det danske landskabsbillede. Selv om bøgen samlet set har haft en tilbagegang, er det dog værd at bemærke, at den fortsat er sikret som træart i Danmark, idet bestanden i vore statsskove holdes ved lige og oven i købet bliver en lille smule forøget. Der er således ingen fare for, at den næste generation ikke kan komme til at opleve en skov med bøgetræer. Når der er sket en tilbagegang i antallet af bøgetræer i de private skove, hænger det sammen med kravene til skovbruget og rentabiliteten.

Socialdemokratiet hilser med stor tilfredshed, at miljøministeriet har bedt skovstyrelsen om i samarbejde med landbrugsministeriet at udarbejde en redegørelse for de proble-